ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 43

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» δημοσιευθεῖσα «παραινετικὴ» πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν Ἐγκύκλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας θὰ εὕρῃ ἀναμφιβόλως τὴν προσήκουσαν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ χριστιανικοῦ ἡμῶν πληρώματος, ἧς πράγματι εἶνε ἀξία. Ἐκ τοῦ μητρικοῦ πόνου, ὅστις ὑπηγόρευσεν αὐτήν, καὶ ἐκ τῆς θερμότητος, ἥτις τὴν διαπνέει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἕκαστος χριστιανὸς ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ πόσον κρίσιμος εἶνε ἡ παροῦσα στιγμὴ τῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πόσον εἶναι ἀνάγκη ἀμελλητὶ νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ν' ἀντιδράσῃ πάσῃ δυνάμει κατά τε ἄτομον καὶ ἀθρόος κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς, τὴν ὁποίαν τεκταίνεται ὁ πολυκέφαλος ἐχθρὸς κατὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ καὶ ὁσίων.

Ὅτι οἱ περιστοιχοῦντες τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν κίνδυνοι εἶνε πολλοὶ καὶ σπουδαῖοι, μόνον οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ κωφοί, οἱ ἀδιάφοροι καὶ οἱ πεπωρωμένοι δύνανται νὰ ἀρνηθῶσι. Κλονίζονται πρόρριζα τὰ θεμέλια τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων πληγμάτων τῶν ἀκωλύτως περὶ ἡμᾶς σοβούντων ἀθεϊστικῶν καὶ ἀντικοινωνικῶν συστημάτων, ὅ,τι δὲ κινδυνεύει ἀμέσως καὶ περισσότερον παντὸς ἐκ τοῦ μιάσματος αὐτῶν εἶνε, ἀναντιρρήτως, ὁ παιδικὸς κόσμος, εἶνε δὲ πασίγνωστα τὰ κρούσματα, τὰ ὁποῖα πολλάκις προσφάτως διεπιστώθησαν καὶ καθ' ἑκάστην ἐμφανίζονται μεταξὺ τῶν τάξεων τῆς σπουδαζούσης μάλιστα νεολαίας, εἰς τὴν ὁποίαν κατ' ἐξοχὴν ἔστρεψε τὴν προσοχήν του ὁ δαίμων τοῦ κακοῦ.

Ἀλλὰ καὶ μόνον τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα ὁ ἑλληνικὸς λαός, εἰς ἑαυτὸν συνερχόμενος, ἐξεγερθῇ ὡς εἷς ἄνθρωπος ἵνα πατάξῃ τὸν ἐχθρὸν κατὰ κεφαλῆς. Ἀρκεῖ ὅπως ἕκαστος γονεύς, ἕκαστος πατὴρ καὶ ἑκάστη μήτηρ, ἀναλογισθῇ τὸν ὄλεθρον, εἰς τὸν ὁποῖον σήμερον-αὔριον θὰ ἐξολισθήσῃ τὸ τέκνον του, διὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὴν ἀμέριμνον ἀδιαφορίαν του καὶ νὰ ταχθῇ ἄγρυπνος φρουρὸς τῶν τιμαλφεστέρων του. Ἀνάγκη ἅπαξ διὰ παντὸς νὰ κατανοηθῇ, ὅτι οὔτε ἄτομον δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ, οὔτε κοινωνία δύναται νὰ εὐοδωθῇ ἄνευ πίστεως εἰς τὸν Πατέρα καὶ Προνοητὴν Θεὸν καὶ ἄνευ ἠθικῶν ἐφοδίων, συντηρητικῶν τῆς τε φυσικῆς, τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ὑγείας. Ἐὰν ὁ ἐχθρὸς ἐπιτυγχάνῃ, τοῦτο ὀφείλει εἰς τὴν ἄγρυπνον καὶ συστηματικὴν καὶ ἀκάματον δρᾶσίν του, εἰς τὴν σύνταξίν του εἰς μέτωπον ἓν καὶ εἰς παράταξιν ἑνιαίαν. Τοῦτο ἀκριβῶς ὀφείλει νὰ πράξῃ καὶ ἡ ἑλληνικὴ χριστιανικὴ κοινωνία: νὰ συνταχθῇ εἰς στερράν, ἀδιάσπαστον καὶ ἀκλόνητον ἀντιπαράταξιν πρὸς τελεσφόρον ἀπόκρουσιν τοῦ ἐχθροῦ.

Εἰς τοῦτο λοιπὸν καλεῖ πάντας ἡμᾶς τῆς Ἐκκλησίας ἡ μητρικὴ φωνή, ἐκ βαθέων κραζούσης καὶ ἐκκαλούσης εἰς τὰ βάθη τῶν χριστιανικῶν συνειδήσεων. Ἐγερθῶμεν καὶ συνταχθῶμεν ἀλληλέγγυοι ὅσοι πιστοὶ κατὰ τῶν λυμεώνων τῶν παλλαδίων ἡμῶν ὥς τε ἔθνους καὶ ὡς χριστιανικῆς κοινωνίας, καὶ περιφρουρήσωμεν τὴν ἀφελῆ, εὔπιστον καὶ εὐπαράγωγον ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τῶν τρομερῶν παγίδων καὶ ἐπιβουλῶν τοῦ ἀποχαλινωθέντος ἐχθροῦ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν καὶ πάντων ὁμοῦ.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΕΝΟΡΓΑΝΩΝ ΟΝΤΩΝ

ΥΠΟ HANS DRIESCH

[Συντομωτάτη περίληψις ὑπὸ Σ. Μ. Καλλιάφα]

3.

Δ΄. Ἐντελέχεια καὶ οὐσία.

Τί εἶναι ***οὐσία***, εἶναι πρόβλημα εἰσέτι ἄλυτον. Αἱ περὶ τὰ φαινόμενα τῆς ἀνοργάνου ὕλης ἀσχολούμεναι ἐπιστῆμαι νοοῦσιν ἐν γένει τὴν οὐσίαν ὥς τι ἔκτασιν ἔχον, ἐν τῷ χώρῳ ὑπάρχον· ὅπου ἐνταῦθα ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ποικιλίαν, αὕτη εἶναι ποικιλία κατ' ἔκτασιν. Τοῦτο εἶναι τὸ γενικὸν γνώρισμα τῆς ἐννοίας τῆς ***οὐσίας*** ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις, ὁσονδήποτε καὶ ἂν διΐστανται αἱ γνῶμαι περὶ τὰ λοιπὰ αὐτῆς γνωρίσματα.

Ἐπανερχόμενοι δὲ νῦν εἰς τὰ τῆς ζωῆς ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι αὕτη δὲν δύναται νὰ ἑδράζεται ἐπὶ ***οὐσίας*** τινός, καθὼς ἐννοοῦν αὐτὴν αἱ ἐπιστῆμαι τῆς ἀνοργάνου ὕλης. Ἐν τῷ ἐνοργάνῳ ὄντι ὑπάρχουν

ἀναμφιβόλως οὐσίαι αἱ καλούμεναι χημικαί, ἀλλ' αὗται οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων γεννῶνται αἱ μορφαί· αἱ οὐσίαι αὗται δὲν ταυτίζονται πρὸς τὴν ἐντελέχειαν, ἀλλὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπ' αὐτῆς, ἥτις, ὡς ἐλέχθη, δὲν εἶναι ποσοτικὸς παράγων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν δὲν ὑπόκειται εἰς μέτρησιν, ἐνῷ αἱ χημικαὶ οὐσίαι εἶναι ποσοτικαὶ καὶ μετρηταί.

Ἡ ἐντελέχεια κατ' οὐδένα τρόπον ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ὕλης. Καθὼς σωρὸς λίθων παραμένει τοιοῦτος ἄνευ τῆς ἐπενεργείας τοῦ τέκτονος, οὕτως ὀργανισμός τις ἄνευ ἐντελεχείας παραμένει ἀνόργανόν τι **ἄθροισμα,** ὀργανισμὸς «θνήσκων». Ἐάν τις ἤθελε κατορθώσει νὰ κατασκευάσῃ τεχνητόν τι ᾠόν, τῇ ἀληθείᾳ δὲν θὰ εἶχε δημιουργήσει ᾠόν, μέλλον ὅσον οὔπω νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀλλ' ᾠὸν διατελοῦν ἐν θανάτῳ. Ἡ ἐντελέχεια ἐλέγχει καὶ ῥυθμίζει τὴν ἀναπνοήν, τὴν ἀφομοίωσιν, τὰς ἐκκρίσεις· ἄνευ δ' αὐτῆς θὰ εἴχομεν πρὸ ἡμῶν χάος χημικῶν ἐνεργειῶν, ὧν ἕνεκα ἤθελον καταστραφεῖ καὶ τὰ ὄργανα καὶ αἱ λειτουργίαι αὐτῶν. Ἡ ἐντελέχεια εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου διάφορος τῆς ὕλης. Διὰ τοῦτο τὸ αἴνιγμα: «πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ σκέπτεται ἡ ὕλη» εἶναι ἁπλῶς φαινομενικὸν πρόβλημα. Ἡ ὕλη δὲν σκέπτεται, ***κατ' οὐδένα λόγον*** αὕτη εἶναι ἡ ***βάσις*** τῆς ζωῆς.

Δὲν θὰ ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ καλέσῃ τις τὴν ἐντελέχειαν οὐσίαν ὑπὸ τὴν γενικωτάτην φιλοσοφικὴν τῆς λέξεως σημασίαν, ἤτοι ὡς τὸν ἀμετάβλητον φορέα τῶν μεταβαλλομένων αὐτοῦ ἰδιοτήτων; Ἴσως. Οὕτω δὲ θὰ ὑπῆρχον δύο οὐσίαι ἐν τῇ φύσει, ἡ ἐν τῷ χώρῳ ἐκτεινομένη ὕλη καὶ ἡ ἐκτὸς χώρου, ἀλλὰ κατ' ἔντασιν οὖσα ἐντελέχεια. Εὐνόητον δὲ εἶναι ὅτι ἡ ἐντελέχεια δὲν εἶναι διὰ τῶν αἰσθήσεων ἀντιληπτή, ἀλλὰ μόνον νοητή. Εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλάβῃ τις ***παράστασίν*** τινα τῆς ἐντελεχείας. Διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα, ἂν ἡ ἐντελέχεια εἶναι οὐσία κατ' ἔννοιαν φιλοσοφικὴν παραμένει ἀναγκαίως ἄλυτον.

Τὰ λεχθέντα δὲ ταῦτα ἄγουν ἡμᾶς νῦν εἰς τὸ ζήτημα

Ε'. Περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς ἀτομικῆς ζωῆς.

Καὶ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα λαμπρῶς καταφαίνεται ἡ ἄκρα ἐπιστημονικότης τοῦ Driesch. Οὐδέποτε ὁ φιλόσοφος οὗτος ἰσχυρίζεταί τι, ἂν μὴ δύναται νὰ προσάγῃ ἢ ἀκριβεῖς ἀποδείξεις, ἤ, τοὐλάχιστον, ἰσχυρὰς ἐνδείξεις· τὸ φιλοσοφικὸν αὐτοῦ σύστημα οὐδαμοῦ καταλείπει τὸ ἔδαφος τῆς ***ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης.*** Λέγει λοιπὸν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς προεισαγωγικῶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου: «Ἀλλὰ περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς καὶ περὶ τοῦ τέλους τῆς ἀτομικῆς ζωῆς καὶ περὶ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς ζωῆς ἐν γένει δὲν δύναμαι νὰ σᾶς προσφέρω ἄλλο τι ἢ ὀλίγας τινὰς ἀορίστους σκέψεις. ***Οἱ ὑλισταὶ*** ἰσχυρίζονται βέβαια, ὅτι γνωρίζουν πάρα πολλὰ περὶ τῶν αἰωνίων τούτων προβλημάτων· ἐγὼ ὅμως αὐτὸς ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσω, ὅτι, κυρίως εἰπεῖν, περὶ αὐτῶν οὐδὲν γινώσκω». Αἱ δὲ ὀλίγαι σκέψεις, τὰς ὁποίας ὁ ἐπιστήμων οὗτος φιλόσοφος ἔχει νὰ μᾶς ἀνακοινώσῃ, δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ὡς ἑξῆς: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις περισσότερα ἢ ὅτι ἡ ἐντελέχεια μὲ τὴν ἐμφάνισιν νέου τινὸς ἀτόμου ἀρχίζει νέαν ἑαυτῆς ἐκδήλωσιν, τὴν ὁποίαν τελειώνει μὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἄγνωστον δὲ κατ' ἀνάγκην εἶναι, τί ἦτο ἡ ἐντελέχεια ὡς ἀτομικὴ ἐντελέχεια πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκείνης καὶ τί θὰ γίνῃ μετὰ τὸν θάνατον. Μετὰ τοῦ θανάτου ποσόν τι ὕλης, τὸ ὁποῖον πρότερον διετέλει ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἐντελεχείας, ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐλέγχου τούτου καὶ ὑποκύπτει πλέον ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς νόμους τῆς φυσικοχημικῆς αἰτιότητος. Περὶ δὲ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς ζωῆς ἐν γένει ἀποφαίνεται, ὅτι βέβαιον εἶναι μόνον, ὅτι ἡ ζωὴ δὲν ἀνεφάνη διὰ τυχαίας τινὸς συνεργείας ἀνοργάνων παραγόντων· διότι συνθέσεις ὑλικῶν στοιχείων δὲν παράγουν ἐντελέχειαν, ἀλλὰ τοὐναντίον κατακυριαρχοῦνται ὑπ' αὐτῆς. Περὶ δὲ τῶν πρώτων σχέσεων μεταξὺ ἐντελεχείας καὶ ὕλης κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἐπιστήμην οὐδὲν γινώσκομεν.

* *

Μέχρι τοῦδε ἐξηρευνήθησαν αἱ σχέσεις τῆς ἐντελεχείας πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι διέπουν τὰ ἐν τῷ ἀνοργάνῳ κόσμῳ φαινόμενα· ἐκ τῆς ἐρεύνης δὲ ταύτης προέκυψεν ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐντελεχείας ὡς νέου φυσικοῦ παράγοντος. Ἡ ἔρευνα αὕτη ᾐτιολόγησε τὴν ἐντελέχειαν ***ἐμμέσως.*** Νῦν δὲ πρόκειται νὰ καταδειχθῇ ἀμέσως, ὅτι ὁ νέος οὗτος παράγων εἶναι συστατικὸν τοῦ ἐκ τῶν προτέρων δυνατοῦ συστήματος τῶν φυσικῶν παραγόντων· μὲ ἄλλας λέξεις, ὅτι ἡ λογικὴ θετικῶς ἀξιοῖ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐντελεχείας εἰς τὴν ἐπιστήμην. Πρόκειται δηλονότι ἐνταῦθα νὰ θεμελιωθῇ ***λογικῶς*** ἡ θεωρία περὶ τῆς ζωτικῆς ἀρχῆς (Vitalismus).

Καὶ ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἡμεῖς δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ εἴμεθα συντομώτατοι.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. { Πρωτ. 36702 / Διεκπ. 526 } Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1927

Ἀριθμὸς Γνωμοδοτήσεως 82

Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Θρησκευμάτων Νομικὸς Σύμβουλος Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Θρησκευμάτων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ διαβιβασθέντος ἡμῖν ἐγγράφου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δι' οὗ ἐρωτᾶται, ἐὰν μοναχὸς καταδικασθεὶς εἰς ἑξάμηνον σωματικὸν περιορισμὸν ἐν μετοχίῳ τῆς Μονῆς τῆς Μετανοίας του δικαιοῦται νὰ μετάσχῃ ψηφοφορίας, προκειμένης ἐκλογῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς εἰς ἣν ἀνήκει Μονῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι:

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου Θ' τοῦ Νόμου Σ' ὁ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου σωματικὸς περιορισμὸς κληρικοῦ ἐν Μονῇ ἐπιβάλλεται ὡς ποινή, ἥτις καὶ ἀποτελεῖ αὐτόχρημα ποινὴν καθείρξεως ὡς καὶ οἱαδήποτε ἄλλη, παραλλάσσουσα μόνον κατὰ τὸ ὅτι

αὕτη ἐκτελεῖται ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ τῆς Μετανοίας αὐτοῦ ἢ ἄλλῳ εἰδικῷ Σωφρονιστικῷ διὰ τοὺς κληρικοὺς καταστήματι, τῶν ἐκτιόντων ταύτην ὑποκειμένων εἰς τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς τῆς ἐλευθερίας, εἰς οὓς καὶ οἱ διὰ κοινὰ ἀδικήματα κολαζόμενοι μὴ κληρικοί.

Ἐφ' ὅσον ὅθεν τελοῦσιν ὑπὸ τὸ κράτος περιορισμοῦ στερητικοῦ τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, καθ' ἣν ὅλως ἀνακόλουθον ἐάν, διαρκούσης τῆς τοιᾶσδε ποινῆς αὐτοῦ, ἐπετρέπετο ἄσκησις δικαιώματος ψήφου προϋποθετούσης ἐλευθέραν τὴν κίνησιν αὐτοῦ. Ἔχει μὲν δικαίωμα ψήφου, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ὡς ἐστερημένος τοῦ δικαιώματος τοῦ προσέρχεσθαι κατ' αὐτήν. Ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν παραλλάσσει ἐκείνης, καθ' ἣν οἱ καταδικασθέντες εἰς στέρησιν τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, – ἄνευ στερήσεως ἐννοεῖται τῆς ἀσκήσεως τῶν δημοσίων αὐτῶν δικαιωμάτων—καθειργμένοι ὄντες, ὡς ἐστερημένοι τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσι εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ ἐκλογὴ ἢ νὰ αἰτήσωνται τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ ψηφοφορεῖν, ἐὰν συμπέσῃ ὥστε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς αὐτῶν νὰ διενεργηθῶσι ἐκλογαί, ὧν τὸ κῦρος οὐδαμῶς ἐπηρεάζεται ἐκ τοῦ ὅτι οὗτοι δὲν ἤσκησαν τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ἔχομεν ὅθεν τὴν γνώμην, ὅτι μοναχὸς καταδικασθεὶς εἰς σωματικὸν περιορισμόν, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ οὗτος, δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ ἔνθα ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται πρὸς ἄσκησιν τῶν ἐκ ταύτης δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Χρ. Ν. Στεφανόπουλος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ

Ἀποδοκιμασία τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St Paul's

Ἐν προηγουμένῃ ἀνταποκρίσει πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐξέθεσα τὰ περὶ τοῦ καταπληκτικοῦ κηρύγματος τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης Dr Barnes ἐν τῷ Οὐέστμινστερ Ἄμπυ, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος ἰσχυρίσθη καὶ ἀπεπειράθη ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐκ τοῦ πιθήκου ἐξέλεξιν τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ κήρυγμα ἐκεῖνο ἐσημείωσε ζωηροτάτην ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τοῦ νεωτερίζοντος Ἐπισκόπου, ὅστις μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὰς παρακεκινδυνευμένας γνώμας, ἃς ἐξήνεγκεν ἐν τῷ περιβοήτῳ κατασάντι κηρύγματί του πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου τοῦ Οὐέστμινστερ, νέον σκάνδαλον ἐδημιούργησε πρὸ δύο περίπου ἑβδομάδων, ὁπότε ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ κηρύττων ἐπετέθη κατὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὀνομάσας αὐτὸ εἰδωλολατρείαν καὶ προκατάληψιν ἀνθρώπων κατωτέρας νοοτροπίας καὶ πρωτογενοῦς πολιτισμοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐπίθεσις αὐτοῦ κατὰ μυστηρίου τόσον θεμελιώδους καὶ σπουδαίου καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς Προτεστάντας, νέον ἐγέννησεν ἀναβρασμὸν μεταξὺ τοῦ θρησκευομένου κόσμου, ὅστις ἠξίωσε δι' ἐπιστολῶν, πρός τε τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν τύπον ἀπευθυνθεισῶν, τὴν ἐκ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος καθαίρεσιν τοῦ «αἱρετικοῦ», ὅπως ἀποκαλεῖται, Dr Barnes.

Καὶ καθησύχασαν μέν πως τὰς σκανδαλισθείσας συνειδήσεις τῶν πιστῶν αἱ ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Σάδωκ γενόμεναι ἐπ' ἐκκλησίαις ἀναιρέσεις τῶν γνωμῶν τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης ὅσον ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου θεωρίαν καὶ τὸ κῦρος τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πλὴν ὅτε διὰ τοῦ τύπου ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Βιρμιγχάμης ἐπρόκειτο καὶ αὖθις νὰ κηρύξῃ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ τοῦ Λονδίνου καὶ δὴ ἐν αὐτῷ τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St. Paul's, νέα ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης ἐδημιουργήθη καὶ νέαι ἐπιθέσεις ἐν τῷ τύπῳ κατ' αὐτοῦ ἐσημειώθησαν. Ἐξεφράζετο ἡ ἀπορία πῶς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τοῦ Λονδίνου θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς ἐπίσκοπον «αἱρετικὸν» νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἐπιθέσεις καὶ νὰ κλονίσῃ τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ, καὶ προεβλέπετο ὅτι πλεῖστος κόσμος θὰ συρρεύσῃ ὄχι βεβαίως διὰ νὰ οἰκοδομηθῇ ἐκ τοῦ κηρύγματος, ὅσον διὰ νὰ ἴδῃ τὸν Ἐπίσκοπον, ὅστις τόσον θόρυβον ἤγειρε περὶ τὸ ὄνομά του καὶ νὰ ἀκούσῃ τὰς παρατόλμους, αἱρετικὰς δοξασίας αὐτοῦ περὶ ζητημάτων θεμελιωδῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Καὶ ὄντως τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ ἐκκλησιάσματος ἤρξατο ἡ λειτουργία ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ St Paul's παρόντος καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης τοῦ καὶ κήρυκος τῆς ἡμέρας. Ἡ λειτουργία διεξήχθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἱερέων τοῦ Ναοῦ, οὐδὲν δ' ἀπολύτως ἐπεισόδιον ἐδημιουργήθη μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ὁ Dr Barnes ὡδηγήθη εἰς τὸν ἄμβωνα, ἵνα κηρύξῃ. Τότε ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς σιγῆς ἠκούσθη μία φωνὴ προερχομένη ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ Ναοῦ. Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Canon Bullock-Webster Προϊσταμένου τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ (τοῦ Σίτυ), ὅστις ἐνδεδυμένος τὰ ἄμφια αὐτοῦ, περιστοιχούμενος ὑπὸ 300 περίπου ὀπαδῶν, νέων ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καὶ ἐστραμμένος πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα ἀνέγνωσεν ἐκ χειρογράφου σφοδροτάτην διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης ἔχουσαν ὡς ἑξῆς: Ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ἀμήν. Ἐγὼ Γεώργιος Russell Bullock—Webster, κληρικὸς διπλωματοῦχος τῆς θεολογίας, προϊστάμενος τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ Royal ἐν Σίτυ καὶ ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ Λονδίνου, ἐπίτιμος Canon τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ely, ἐνταῦθα καὶ νῦν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦδε τοῦ ἐκκλησιάσματος, ἐξ ὀνόματος ἐμοῦ καὶ μεγάλης μερίδος κληρικῶν καὶ πιστῶν λαϊκῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης καταμηνύω ἐπισήμως τὸν Ἐρνέστον Γουλιέλμον Barnes, Διδάκτορα, Ἐπίσκοπον Βιρμιγχάμης, ἐπὶ τῷ ὅτι διὰ ψευδῶν καὶ αἱρετικῶν διδασκαλιῶν ἐν προσφάτοις αὐτοῦ κηρύγμασιν ἠρνήθη καὶ περιεφρόνησε τὰς διδασκαλίας καὶ τὰ μυστήρια τῆς Ἁγίας Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τούτου ἕνεκα, διαμαρτυρόμεθα σφοδρότατα κατὰ τῆς προσκλήσεως τοῦ εἰρημένου Ἐπισκόπου Βιρμιγχάμης ὅπως κηρύξῃ ἐν αὐτῇ τῇ Μητρὶ—Ἐκκλησίᾳ ταύτης τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ παρουσία τοῦ μνησθέντος

Ἐπισκόπου ἐν οἱῳδήποτε Ναῷ τυγχάνει ὕβρις μὲν κατὰ τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, σκάνδαλον δὲ καὶ προσβολὴ κατὰ τῶν πιστῶν, παρακαλοῦμεν νῦν τὸν Σεβασμιώτατον ἡμῶν ἐν Θεῷ πατέρα, τὸν Ἀρθοῦρον Φόλεϊ, Λόρδον Ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὅπως ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ἐπίσκοπον νὰ κηρύττῃ καὶ λειτουργῇ ἐν οἱῳδήποτε Ναῷ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ. Καὶ περαιτέρω προσκαλοῦμεν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς Ἐπισκόπους τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας Καντουαρίας ὅπως δικάσωσι τὸν εἰρημένον Ἐπίσκοπον διὰ τὰς αἱρετικὰς καὶ ἐθνικὰς αὐτοῦ δοξασίας, καὶ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν θὰ ἀποδειχθῇ ἔνοχος, πάραυτα καθαιρέσωσι καὶ ρίψωσιν αὐτὸν ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ μέχρις ὅτου οὗτος μετανοήσῃ καὶ ἀναιρέσῃ τὰς πλάνας του. Εἴθε δὲ ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀπείρῳ Αὐτοῦ ἐλέει νὰ φέρῃ αὐτὸν ταχέως εἰς μετάνοιαν. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν. Καὶ νῦν, ἀδελφοί, ἵνα μὴ μολυνθῶσι τὰ ὦτα ἡμῶν διὰ νέων ἀνοσιοτήτων, προσκαλῶ πάντας τοὺς πιστούς, τοὺς ἐνταῦθα ὄντας, ὅπως ἐγκαταλίπωσι τὸν Ναὸν τοῦτον καὶ ἔλθωσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα ἀλλαχοῦ συνεχίσωμεν τὴν λατρείαν ἡμῶν».

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Canon Bullock—Webster ἀνεγίνωσκε τὴν ὡς ἄνω διαμαρτυρίαν, συχνάκις διεκόπτετο ὑπὸ φωνῶν προερχομένων ἐκ διαφόρων μερῶν τοῦ Ναοῦ. Πρὸς τούτοις μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν προτάσεών τινων τῆς διαμαρτυρίας ὁ διευθυντὴς τῆς χορῳδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ἤρχισε νὰ κρούῃ τὸ Ὄργανον, τοῦ ὁποίου οἱ ἦχοι βαθμηδὸν ηὔξανον μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴ καθίσταται ἀκουστὴ ἡ φωνὴ τοῦ διαμαρτυρομένου κληρικοῦ καὶ ἐσυνεχίσθησαν μέχρι τέλους τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἱστορικοῦ τούτου ἐγγράφου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν 300 περίπου ὀπαδῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἐν δηλώσεσιν αὐτῶν δὲν ἀπέκρυψαν τὴν πρόθεσιν ἣν εἶχον ὅπως ἐν περιπτώσει ἐξασκήσεως βίας κατὰ τοῦ Canon Bullock—Webster, σχηματίσωσι περὶ αὐτὸν φραγμὸν καὶ καταστήσωσι δυνατὴν τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνάγνωσιν τῆς διαμαρτυρίας, ἐξῆλθε διὰ μέσου τοῦ ἐκκλησιάσματος ἐκ τοῦ Ναοῦ ὁ ζηλωτὴς κληρικὸς καὶ μετέβη εἰς τὸν Ναὸν αὐτοῦ ὅπου ἐτέλεσε τὴν θείαν λειτουργίαν.

Πλὴν ἡ διαμαρτυρία αὕτη καὶ ὁ ἐπακολουθήσας θόρυβος δὲν ἠμπόδισαν τὸν Ἐπίσκοπον Βιρμιγχάμης ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸ κήρυγμα αὐτοῦ. Τοῦτο ἐστρέφετο καὶ αὖθις περὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαύτη ὅμως μετριοπάθεια διέκρινεν αὐτό, ὥστε πολλὰ αὐτοῦ σημεῖα νὰ ἀποτελῶσιν αὐτὸ τοῦτο ἀναίρεσιν τῶν ὅσων εἶπε πρό τινος ἐν τῷ Οὐέστμινστερ Ἄμπυ. Οὕτως ἐνῷ τότε ἐδήλωσε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι «ὁ θρίαμβος τῆς Δαρβινείου θεωρίας κατέστρεψεν ὁλόκληρον τὸ θεολογικὸν σύστημα», ἤδη ἀναιρῶν τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτοῦ εἶπε πρὸς τοῖς ἄλλοις «οἱ μετρίας ἀναπτύξεως ἄνθρωποι ὑπερβαλλόντως μεγαλοποιοῦσι τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔσχον ἐπὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐπιστήμης». Καὶ ἐνῷ τότε ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι «ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶον βραδέως ἀποκτῆσαν τὴν διανόησιν καὶ ἀνυψωθὲν ἐκ τοῦ χθαμαλοῦ ἐπιπέδου τῶν προγόνων αὐτοῦ (πιθήκων)... καὶ ὅτι εἶναι πάντῃ ἀδύνατον νὰ ἐναρμονίσῃ τις τὰ συμπεράσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν μετὰ τῆς παραδεδεγμένης Θεολογίας οἱουδήτινος κλάδου τῆς χριστιανικῆς Ἐκκλησίας», ἤδη εἶπε «σήμερον πολλοὶ θὰ βεβαιώσωσι—πεπλανημένως κατὰ τὴν γνώμην μου—ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἀπέδειξεν ὅτι ἡ χριστιανικὴ πίστις περὶ τῆς ἰδιαιτέρας προνοίας ἣν ἔλαβεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ ἀνθρώπου δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀρθή».

Τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ St. Paul's ζωηρότατα ἐσχολιάσθη ὑφ' ὅλου τοῦ ἡμερησίου τύπου τοῦ Λονδίνου, φαίνεται δὲ ὅτι τὰ αἴτια τὰ προκαλέσαντα αὐτὸ θὰ ἔχωσι βαθυτέρας συνεπείας ἐπὶ τῆς μελλούσης πορείας τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας. Ἐν τέλει δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐξαιρετικὸς ἐρεθισμὸς ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῆς μερίδος τῶν Anglo—Catholics, εἰς οὓς ἀνήκει καὶ ὁ Canon Bullock-Webster.

Λονδῖνον, τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1927

† Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρ. ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινὰ	Ἦχοι
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ	6	Κυρ. Ζ Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΑ'	Ι'	δ'
	13	Κυρ. Η' Λουκᾶ	Ἰωάννου Χρυσοστόμου	ΙΑ	πλ. α
	20	Κυρ. Θ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΓ'	Α'	πλ. β
	27	Κυρ. ΙΓ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΔ'	Β'	βαρὺς

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐλευθερία.

Διάσημος ἄγγλος συγγραφεύς, ὁ Νόρμαν Ἄντζελ, φιλοσοφῶν ἐπὶ τῶν μεταπολεμικῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν ἐκβλαστημάτων, ἤτοι τοῦ μπολσεβισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ, οἵτινες ἐνεφανίσθησαν οἱονεὶ ὡς ἀπάντησις εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας (;) ἀγῶνα, εὐστόχως χαρακτηρίζει τὰ συστήματα ταῦτα ὡς τρομερὰν παρεξήγησιν τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τέλους καὶ κατήντησαν νὰ συντρίψουν. Διότι, καίτοι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, συμπίπτουν ὅμως εἰς τὴν καταστολὴν καὶ τὸν συμπνιγμὸν αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐκείνου τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖ καὶ θέλει νὰ περιέπῃ ὡς ἱερώτατον τῆς φύσεώς του ἀπόκτημα. Καὶ ὁ φασισμὸς καὶ ὁ μπολσεβισμός, ἰδιοποιούμενοι τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν δι' ἑαυτούς, μετέρχονται πολιτικὴν ἀδυσωπήτου καταστολῆς προκειμένου περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἄλλων. Προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόσουν δύο ἀπόλυτα, ἀντίθετα ὅλως πρὸς ἄλληλα, μὴ ἐννοοῦντες ὅτι ἀπόλυτος ἐλευθερία

διὰ μέλη μιᾶς κοινωνίας εἶνε ἀδύνατος. Τὸ αἴσθημα ψάλλει βεβαίως ὕμνους εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ δέον νὰ ἐπέρχεται ἡ ὑπὸ τῆς κρίσεως χαλιναγώγησις, ἥτις, κολούουσα τὰ ἀπόλυτα ἄκρα, ἐπαναφέρει τὰ πράγματα εἰς τὴν σχετικότητα τοῦ μέσου, ὅτε καὶ μόνον δύναται νὰ διατηρηθῇ πᾶσα ἀνθρωπίνη κοινωνία.

Ἡ ἑλληνικὴ νεότης.

Γράφων ὁ παλαίμαχος τοῦ ἠθικοθρησκευτικοῦ παρ' ἡμῖν στίβου ἀγωνιστὴς κ. Μιχ. Γαλανὸς ἐν τῇ «Καινῇ Κτίσει» περὶ τῶν κινδύνων τῶν ἀπειλούντων σήμερον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, τῆς ἀνεπαρκοῦς μέχρι τοῦδε περὶ αὐτῶν προνοίας καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἀπό τινος συγκροτηθεισῶν χριστιανικῶν ἑνώσεων τῶν νέων, ἐξαίρει τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέδωκεν εἰς αὐτὰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρό τινος συγκροτηθὲν συνέδριον τῶν θεολόγων καθηγητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ συνιστᾷ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ὑφισταμένων ὀρθοδόξων ἑνώσεων. Ὁμολογουμένως ἡ κίνησις αὕτη εἶνε σημαντική, ἔπαινοι δὲ ὀφείλονται πολλοὶ εἰς τὸν ζῆλον τῶν ἀφοσιούντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς ἑλληνικῆς νεότητος, μάλιστα σήμερον, ὅτε μέγιστοι καὶ δεινοὶ κίνδυνοι ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν βάσιν καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἔθνους. Ἡμεῖς θὰ εἴχομεν νὰ προσθέσωμεν τοῦτο μόνον: ὅτι τὰ μάλιστα συντελεστικὸν εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν τῶν ἑνώσεων θὰ ἦτο ἡ σύνταξις τῶν ἐπὶ μέρους ἑνώσεων εἰς μίαν «Ἕνωσιν Ἑνώσεων» πρὸς εὐχερεστέραν ἐφαρμογὴν ἑνιαίου συστήματος ἐν τῇ δράσει αὐτῶν καὶ συντονισμὸν τῶν σφυζουσῶν νεανικῶν δυνάμεων, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτελέσωσι θαύματα τασσόμεναι ὑπὸ πεφωτισμένην καὶ σθεναρὰν διεύθυνσιν.

Κομμουνιστικὸς ἀπολογισμός.

Ἀμερικανὸς Ἰσραηλίτης, ὁ Ἀαρὼν Κόπμαν, φίλα πρὸς τοὺς κορυφαίους τῶν ρώσων κομμουνιστῶν φρονῶν, ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων τὴν Ρωσίαν, διατρέξας αὐτὴν σχεδὸν ὁλόκληρον, παραμείνας ἐν αὐτῇ ἐπὶ μακρόν, γνωρίσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ κατὰ βάθος τοὺς ἐργάτας καὶ τοὺς ἀγρότας τῆς χώρας καὶ τὴν ὅλην αὐτῆς κατάστασιν, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του ἐν βιβλίῳ μικρῷ μὲν τὸν ὄγκον, ἀλλ' εἰς ἄκρον διδακτικῷ. Οὐδέποτε-λέγει-ὁ ρῶσος χωρικὸς καὶ ἐργάτης ὑπῆρξε δυστυχέστερος παρ' ὅ,τι εἶνε σήμερον. Οἱ νεαροὶ υἱοὶ τῶν χωρικῶν, ἐπασχολούμενοι καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἡμερονύκτιον μὲ πολιτικὰς συζητήσεις, συνεδριάσεις καὶ προπαγανδικὰς ἐνεργείας, ἀποξενοῦνται ὁλοτελῶς ἀπὸ τοὺς ἀγρούς, συνεπείᾳ δὲ τούτου, ὡς καὶ τῶν βαρυτάτων φόρων, ἡ δυστυχία τῶν τε ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὅλης χώρας εἶνε ἀφάνταστος. Οἱ νέοι διδάσκονται συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως ὅτι ἡ θρησκεία εἶνε τὸ καταστρέφον τοὺς λαοὺς ὄπιον· ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ἐφεύρεσις τῶν ἱερέων· ὅτι οἱ ναοὶ πρέπει νὰ μεταβληθῶσιν εἰς αἰθούσας καὶ λέσχας· ὅτι ὁ ἔρως εἶνε ἐλεύθερος καὶ τὰ λοιπὰ γνωστὰ τοῦ μπολσεβισμοῦ διδάγματα. Ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἀνεργία εἶνε ἀπελπιστική· ἀτελείωτος σειρά, ἐκτεινομένη πολλάκις κατὰ μῆκος δύο ἢ τριῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων, ἀπὸ ἐργάτας ἀμφοτέρων τῶν φύλων πάσης ἡλικίας ἀναμένει ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους μὴ τυχὸν εὑρεθῇ ἐργασία. Προχθὲς ἀκόμη ὁ τηλέγραφος ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ δήλωσιν αὐτοῦ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου τῶν σοβὲτ οἱ ἄεργοι ἐργάται ἐν ρωσίᾳ ἀνέρχονται σήμερον εἰς 8 ἑκατομμύρια! Κατεστράφησαν αἱ πλεῖσται βιομηχανικαὶ τῆς Ρωσίας ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν ἀμάθειαν τῶν ἀδαεστάτων κομμουνιστῶν διευθυντῶν των, τὴν ἀνικανότητα αὐτῶν καὶ τὴν τελείαν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἐπιβολῆς τοῦ συστήματος τῶν κρατικῶν συνεταιρισμῶν ἢ τράστ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς χώρας, τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς καὶ τῆς βιομηχανίας. Τὸ κατώτατον ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου εἶνε 1 1)2 ρούβλιον (1650 δρχ. μηνιαίως) καὶ ὁ ἀνώτατος μηνιαῖος μισθὸς 85 ρούβλ. Ἐκ τοῦ γλίσχρου τούτου ἡμερομισθίου τὸ 40 ο)ο καταβάλλεται διὰ διαφόρους φόρους καὶ ἄλλας προαιρετικὰς—δῆθεν—εἰσφοράς, 8—10 δὲ ρούβλια κατὰ μῆνα ὀφείλει νὰ παρέχῃ ἕκαστος ἐργάτης διὰ τὸ ταμεῖον ἀεροπλοΐας. Ἡ ἀκρίβεια ἣν ἀντιμετωπίζει σήμερον ὁ ἐργάτης εἶνε σχεδὸν ἀπίστευτος. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν αἱ ὁδοὶ τῶν πρωτευουσῶν πόλεων πληροῦνται πλήθους σιωπηλοῦ, κατηφοῦς, κουρασμένου, ἐξ ἀδυνάτων καὶ ἀκαθάρτων ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐργασίαν των ἢ ἐπιστρέφουσιν ἐξ αὐτῆς. Ἤδη ἐργάζονται καὶ παιδία 14 ἐτῶν εἰς τὰς χειροτέρας χειρωνακτικὰς ἐργασίας, καταργηθείσης τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐργασίας εἰς τὰ ἀνήλικα. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς τῆς λήξασης δεκαετίας τοῦ ἐν Ρωσίᾳ ἐφηρμοσμένου κομμουνισμοῦ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς τὰς τακτικὰς συνεδρίας τῆς Δευτέρας καὶ Πέμπτης, κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, ἠσχολήθη δὲ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Πέμπτης εἰδικῶς περὶ τὴν μελέτην τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Κρατικῶν Σχολῶν, συμφώνως τῷ περὶ αὐτῶν ἐκδοθέντι Νομ. Διατάγματι.

—Διὰ Διατάγματος, δημοσιευθέντος ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως», ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιβληθεῖσα ἐσχάτη τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τῆς ἀπογυμνώσεως παντὸς μοναχικοῦ σχήματος εἰς τὰς τέως μοναχὰς τῆς ἐν Τήνῳ ἱερᾶς Μονῆς Κεχροβουνίου Μελάνην, Εὐπραξίαν καὶ Κασσιανήν. Ἐπειδὴ δὲ αὗται, κατὰ παρερμηνείαν διαταγῆς τοῦ τέως Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιτρέψαντος εἰς αὐτὰς νὰ παραμένωσιν εἰς τὰ ἐν Τήνῳ κτήματά των, εἰσῆλθον καὶ κατῴκησαν εἰς τὰ ἐν τῇ Μονῇ κελλία προκαλοῦσαι νέας ἀνωμαλίας, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐζήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν ἐκ τῆς Μονῆς πρὸς ἡσυχίαν αὐτῆς.

—Δι' ἐγγράφου αὐτῆς ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ἀνέπτυξε καὶ αὖθις τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπιβάλλεται ἡ ἵδρυσις ἰδίου Ταμείου διὰ τὰς Μητροπόλεις τῶν Νέων Χωρῶν τῆς Ἑλλάδος.

—Ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀπήντησεν εἰς τὰ εἰρηνικὰ γράμματα τοῦ νέου Πατριάρχου «Καθολικοῦ» τῆς Γεωργίας Χριστοφόρου, ἐν δὲ τῇ ἀπαντήσει εἰς τὸ γράμμα αὐτοῦ δι' οὗ ἐρωτᾷ διατί δὲν ἐφηρμόσθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ ὡς πρὸς τὰς κινητὰς ἑορτὰς ὁ Μακ. Πρόεδρος ἀπήντησεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, διώρθωσαν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, μὴ παραδεχθεῖσα τὸ Γρηγοριανόν, δι' οὗ παραβιάζονται αἱ διατάξεις τῆς Α΄. Οἰκουμ Συνόδου ὡς πρὸς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, κατέλιπε δὲ ἄθικτον τὸν Πασχάλιον κανόνα μὴ ἐπιτευχθείσης ἔτι τῆς συγκροτήσεως Συνόδου καὶ συμφωνίας πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο.

—Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν συκοφαντικῶν καὶ ὑβριστικῶν δημοσιευμάτων κατὰ Ἱεραρχῶν τοῦ ρωμούνου μοναχοῦ Ἀρσενίου Cottea, καθ' οὗ, ὡς ἠθικοῦ αὐτουργοῦ τῆς κατὰ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου γενομένης ἐν Πειραιεῖ ἐπιθέσεως, ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως, ἐζήτησε δὲ ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀλλογενοῦς τούτου μοναχοῦ.

—Ἐξ ἀναφορᾶς Ἱεράρχου πληροφορηθεῖσα ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ὅτι πρόκειται ν ἀναδιορισθῇ ὡς διδάσκαλος χιλιαστής τις παυθεὶς διὰ τὰ χιλιαστικά του φρονήματα, δι' ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐζήτησε νὰ προληφθῇ ὁ διορισμὸς οὗτος καὶ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἐν γένει ἐκ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἄνθρωποι χιλιαστικῶν φρονημάτων, ἀνατρεπτικῶν τῆς θρησκείας καὶ τῶν κοινωνικῶν καθεστώτων.

— Ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Λουκᾶ, οὗτινος προϊστάμενος εἶναι ὁ λίαν γνωστὸς παρὰ τοῖς Ὀρθοδόξοις Canon Douglas, πρόκειται τῇ προσεχῇ Κυριακῇ νὰ ἐγκαινιασθῇ ἐν αὐτῷ Παρεκκλήσιον τῆς Ἑνώσεως (Chapel of Unity). Διὰ τὸ Παρεκκλήσιον τοῦτο ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰκόνα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, ἔργον μεγάλης τέχνης, ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ ἁγ. Νικολάου συνοικίας Φιλοπάππου Ἀθηνῶν Δ. Τζεβᾶν. Διὰ τὸ αὐτὸ παρεκκλήσιον ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀπέστειλε τεμάχιον τοῦ Σταυροῦ καὶ εἰκόνα τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Προδρόμου, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἰκόνα τῆς Θεοτόκου «Θρηνῳδούσης», ὁ Ἀλεξανδρείας εἰκόνα τοῦ ἁγ. Γεωργίου, ὁ Ἀντιοχείας εἰκόνα τοῦ Ἀπ. Πέτρου, ὁ Κύπρου εἰκόνα τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, ὁ Σερβίας εἰκόνα τοῦ ἁγ. Σάβα καὶ ἄλλοι ἄλλα δῶρα.

— Ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε συλλεγέντος ποσοῦ τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1102 ἐν. ἐ. Ἐγκυκλίου τῆς Δ Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπέστειλεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἐπιταγὴν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 643 9)9.

— Οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Σύρου, Δημητριάδος καὶ Ναυπακτίας ἐπεσκέφθησαν τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν.

—Τὸ νομοσχέσιον περὶ ὀργανισμοῦ Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἐγένετο ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» λόγος, καταρτισθὲν ἤδη ὑπεβλήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Κατὰ τὰς κυριωτέρας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, πρὸς παρακολούθησιν πάσης ὑπόπτου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ὀργανώσεως, τῶν πάσης φύσεως προπαγανδῶν, τῶν ἐνεργουμένων ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ πρὸς ὑπόδειξιν μέτρων πρὸς ἐξουδετέρωσιν αὐτῶν συνιστᾶται παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν ὑπηρεσία ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, ἀποτελουμένη 1) ἐκ μονίμου γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου καὶ 2) ἐξ ὑπηρεσίας εἰδικῆς ἀσφαλείας, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα. Τοῦ μονίμου συμβουλίου θὰ μετέχῃ καὶ εἷς καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Ἅπασαι αἱ στρατιωτικαί, θρησκευτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ἐν γένει ὡς καὶ πᾶν νομικὸν πρόσωπον ὑποχρεοῦνται

νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἀσφαλείας, παρέχουσαι ἑκάστη ἐν τῇ ἁρμοδιότητι αὐτῆς πάντα τὰ μέσα καὶ συντρέχουσαι ταύτην εἰς τὸ ἔργον της. Ἡ ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ τοῦ προσωπικοῦ ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν κρατικῆς ὠφελείας ἐξυπηρέτησις τῶν σκοπῶν οἱασδήποτε προπαγάνδας, στρεφομένης ἐναντίον τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, ἀποτελεῖ λόγον ἀπολύσεως. Διὰ τὸ προσωπικὸν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, συμβεβλημένων δι' ἰδίων συμβάσεων μετὰ τοῦ Κράτους, ἡ ἀπόφασις τοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου περὶ ἀπολύσεως εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν ἐπιχείρησιν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων τοῦ Κράτους. Ὡς ἐκτροπὴ τῶν Σωματείων ἐκ τῶν σκοπῶν δι' οὓς ἀνεγνωρίσθησαν, θεωρεῖται καὶ ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀνάμιξίς των εἰς κομμουνιστικὰς ἐνεργείας ἢ εἰς ξένας ἀνατρεπτικὰς προπαγανδιστικὰς κινήσεις. Δὲν ἐπιτρέπεται ἀναγνώρισις σωματείου, περὶ οὗ ἤθελε κριθῇ, ὅτι ἐπιδιώκει, ἔστω καὶ ἐμμέσως, σκοποὺς ἀνατρεπτικοὺς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

—Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ὁσίου Γερασίμου, προστάτου τῆς Κεφαλληνίας, ἡ ἐν Κερκύρᾳ εὐαγὴς παροικία τῶν Κεφαλλήνων ἑώρτασε μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος. Τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Ἀθηναγόρας, ἔψαλον δὲ μελῳδικῶς οἱ μαθηταὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς. Τὴν ἑορτὴν ἐτίμησαν πᾶσαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, προσκλήσει δὲ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κεφαλλήνων ἐξεφώνησε τὸν κατάλληλον λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἱ. Σχολῆς ἀρχιμανδρίτης Παρθένιος Πολάκης, ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ ἐκκλησιάσματος.

—Τακτικὸν κατὰ Κυριακὴν κήρυγμα γίνεται ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ Κερκύρας ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου αὐτοῦ παν. Ἀρχιμ. Παρθενίου Πολάκη, ὁ ὁποῖος, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, ἀνέλαβε καὶ εἰδικὸν κήρυγμα διὰ νέους, κατὰ Κυριακὴν ἀπόγευμα. Ἑκάστην δὲ Πέμπτην διὰ τὰς νεάνιδας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ «Πάνταινος» Ἀλεξανδρείας ἀναγράφει πληροφορίαν αὐτοῦ ἐξ Ἱεροσολύμων καθ' ἣν ἡ κυβέρνησις τῆς Παλαιστίνης μετὰ μελέτην τοῦ καθεστῶτος ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως φαίνεται ἤδη πεισθεῖσα ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν ἐξόδων τῆς ἐπισκευῆς τοῦ σεισμοπαθοῦς τρούλλου εἶνε δικαίωμα τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, τὸ ἐν Κάρλοβιτς συγκρότημα τῶν Ρώσων ἀρχιερέων ἔπαυσε τοὺς μητροπολίτας Εὐλόγιον καὶ Πλάτωνα ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν καὶ ἐπέβαλεν εἰς αὐτοὺς ἀργίαν ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας. Τούτους προσωρινῶς ἀντικατέστησε διὰ τοῦ ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σεραφείμ. Συγχρόνως δι' ἐγκυκλίου πρὸς τὸν ὑπὸ τοὺς προτέρους ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχηγοὺς κλῆρον διεβιβάσθησαν παραινέσεις περὶ ὑποταγῆς εἰς τοὺς νέους προϊσταμένους ἐπὶ ποινῇ ἀργίας. Προειδοποιήθησαν ἐπ' ἴσης καὶ οἱ λαϊκοὶ ὀρθόδοξοι ρῶσοι περὶ τῶν λυπηρῶν κανονικῶν συνεπειῶν πάσης παρακοῆς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς «συνόδου». Πρὸς τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς πρωθιεράρχας, τοὺς κοινωνήσαντας πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν «ἀνακαινιστικὴν» ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησίαν, ἀπεφασίσθη νὰ διαβιβασθῇ ἴδιον γράμμα.

ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ

Ἀκολουθῶν τὸ παράδειγμα τοῦ ραββίνου τοῦ Μπιελοστὸκ ὁ ραββῖνος τοῦ Πρζεμὺλ ἐκήρυξε τὸ ἀνάθεμα κατὰ τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας «Μπὲν Χούρ», ἥτις ἐπεδείχθη καὶ παρ' ἡμῖν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀπηγόρευσε τὴν παρακολούθησιν αὐτῆς εἰς πάντας τοὺς ἰουδαίους. Τοῦτο δὲ διότι ὁ Μπὲν Χοὺρ ὑπῆρξεν ἀποστάτης τῆς ἑβραϊκῆς θρησκείας καὶ προσῆλθε πρὸς τὸν Χριστόν. Αἱ πολωνικαὶ ἐφημερίδες παρατηροῦσιν ὅτι οἱ ἰουδαῖοι δὲν φαίνονται σπουδαίως συγκινηθέντες ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κυβέρνησις τοῦ Obwalb ἐπανέφερεν εἰς ἐνέργειαν νόμον ἀπὸ ὀγδοηκονταετίας λησμονηθέντα. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα εἰς πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἡλικίας μικροτέρας τῶν 18 ἐτῶν, ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως ἑβδομαδαίας καὶ προστίμου 100 φράγκων, ἐν περιπτώσει δ' ὑποτροπῆς ἐπὶ τῇ διπλασίᾳ ποινῇ.

—Ὁ θρησκευτικὸς τύπος ἐν Ἀμερικῇ ἀριθμεῖ 600 ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ὧν τὰ μὲν 166 εἶνε τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος, τὰ δὲ 22 ἰουδαϊκά, καὶ τὸ πλεῖστον τῶν λοιπῶν προτεσταντικά. Τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν εἶνε ἑβδομαδιαῖα, τινὰ εἶνε μηνιαῖαι καὶ ὀλιγώτερα τριμηνιαῖα. Ἀπὸ ἐπόψεως ὑλικῆς οὐχὶ πάντα ἀνθοῦν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Γ. Θ. Φεσσοπούλου (συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ, Διευθυντοῦ τέως ὑπηρεσίας γενικῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους), Ὁ Κομμουνισμὸς ἐν τῇ πράξει. Ἀθῆναι 1927.—Ἐν τῇ σπάνει τῆς κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀντιρρόπου φιλολογίας τὸ ὑπ' ὄψιν σύγγραμα πληροῖ σπουδαῖον κενόν. Καὶ ὄντως πληροῖ τὸ κενόν, διότι ὅ τε συγγραφεὺς αὐτοῦ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἔμαθε τελείως τὰ τοῦ κομμουνισμοῦ,

καὶ ἡ μέθοδος δ' αὐτοῦ εἶνε ἡ μόνη τελεσφόρος εἴτε διὰ τοὺς θέλονταςἁπλῶς νὰ γνωρίσωσι τὰ πράγματα, εἴτε πρὸς διαφωτισμὸν πρὸ παντὸς τῶν νεαρῶν προσηλύτων τῆς νέας «ἰδεολογίας», πρὸ τῆς ὁποίας χάσκουν ὡς ἀνόητοι χῆνες. Δὲν ἀνήχθη δῆλα δὴ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ ἄτερμον πέλαγος τῶν θεωριῶν, ἀλλὰ προσάγει τὸν κομμουνισμὸν ἐφηρμοσμένον ἐν Ρωσίᾳ, καὶ ἀφίνει αὐτὸν νὰ λαλῇ ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ τῆς παραδεισείου ζωῆς, περὶ τῆς ὁποίας οἱ μύσται τῆς νέας θρησκείας τόσον ἀφθόνους ἔδωκαν ὑποσχέσεις. Τὸ σύγγραμμα, ἀποτελούμενον ἐκ σελίδων 344, διαιρεῖται εἰς τρία μέρη. Καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τούτων ὁ λόγος περὶ τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως, περὶ τοῦ πολιτικοῦ συστήματος τοῦ ρωσικοῦ μπολσεβισμοῦ, περὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τῶν κοινωνικῶν τάξεων, τῆς κοινωνικῆς ἀντιλήψεως καὶ προνοίας ὑπὸ τὸ σοβετικὸν καθεστώς, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ μπολσεβισμοῦ μετὰ γενικῆς ἀνασκοπήσεως τῶν σημερινῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ δὲ δεύτερον μέρος πραγματεύεται περὶ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον, ἤτοι περὶ τῆς Γ' Διεθνοῦς καὶ τῆς ἔξω τῆς Ρωσίας δράσεώς της. Τέλος ἐν τῷ Γ' μέρει ὁ λόγος γίνεται περὶ τῆς διεθνοῦς θέσεως τοῦ Μπολσεβισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἐν Ἑλλάδι δρᾶσιν ὁ σ. ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐκθέσῃ ἐν ἰδίῳ συγγράμματι. Τὸ βιβλίον συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς πάντα γινώσκοντα γράμματα διὰ νὰ ἴδῃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ ἀπὸ στόματος αὐτῶν τούτων τῶν μπολσεβικῶν τὰς φρικτὰς καλλονὰς τοῦ ἀνθρωποφθόρου κομμουνιστικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἐπέπρωτο νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀκριβῶς κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τῆς περισυλλογῆς πρὸς ἐπούλωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πολέμου προξενηθέντων εἰς αὐτὴν τραυμάτων.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«*Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος*». Μηνιαῖον θρησκευτικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. ***Γερασίμου Ἠλία***, ἐν Gary, Ind. τῆς Ἀμερικῆς.—**«*Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας*».** Δεκαπενθήμερον θρησκευτικόν, κοινωνικὸν καὶ οἰκογενειακὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Σικάγῳ προνοίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου.—**«*Ὀρθοδοξία*».** Θρησκευτικὸν πειροδικὸν δὶς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις. Διευθυντὴς Ἀλέξ Α. Γρηγορόπουλος.—Τὰ δύο πρῶτα περιοδικὰ ἐκδίδονται ἐν Ἀμερικῇ ἐπ' οἰκοδομῇ τῶν ἀνὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην χώραν διεσπαρμένων πιστῶν τέκνων τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ἔπρεπεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ διδακτικὸν αὐτῆς ὄργανον, ἵνα μετὰ κύρους δι' αὐτοῦ ἐπιδαψιλεύηται ἡ ὑγιὴς θρησκευτικὴ διδασκαλία καὶ καταρτίζωνται οἱ πιστοὶ κατὰ τὸ πνεῦμα αὐτῆς, σωζόμενοι ἀπὸ τῶν περὶ αὐτοὺς σοβουσῶν ποικίλων ἑτεροδιδασκαλιῶν. Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ περὶ τοῦ πονήματος τοῦ ἀρχιμ. Γερασίμου Ἠλία, ἄλλοτε ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς μεγαλωνύμου ἑλληνικῆς κοινότητος, κληρικοῦ ὑγιοῦς παιδείας εὐμοιράσαντος ἐν τῇ καθ' Ἱεροσόλυμα Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Σταυροῦ καὶ εὐδοκίμως τὴν Ἐκκλησίαν διακονήσαντος. Καὶ τὸ τρίτον δὲ περιοδικὸν πολλὰ τὰ διδακτικὰ καὶ ὠφέλιμα περιέχει. Ἡ «Ἐκκλησία» εὔχεται εἰς πάντα ἀπὸ καρδίας καρποφόρον τὴν δρᾶσιν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Προκήρυξις. Τὸ Ἡγουμ)βούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγνοῦντος Ναυπλίας πρ. κηρύττει ὅτι κατὰ τὴν 3οην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Νέᾳ Ἐπιδαύρῳ πλειοδοτικὴ δημοπρασία. 1ον περὶ ἐνοικιάσεως τοῦ τυχὸν ἐλαχίστου ἐλαιοκάρπου ἐνεστώσης ἐσοδείας 2ον περὶ τριετοῦς μισθώσεως δύο ὑδρομύλων 3ον Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν 6ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων δι' ἐκριζώσεως ἐν τῇ θέσει, γόκκινη λούτσα, τῆς ἧς προΐσταται Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγνοῦντος. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγνοῦντος—Ταξιαρχῶν 30 Ὀκτωβρίου 1927.

Ἡ ἐν Ὕδρᾳ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ ἐκθέτει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Ὕδρᾳ τὴν 6 Νοεμβρίου 1927 τὸ δικαίωμα τῆς ὑλοτομίας ἐξαγωγῆς ἑξακοσίων ζυγίων καυσοξύλων ἐκ τῶν καέντων πευκοδένδρων τῆς ἐν Ὕδρα δασικῆς θέσεως Νησίεσα.

Τὸ Ἡγουμ)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτσης Διακηρύττει ὅτι δοθείσης μείζονος προσφορᾶς ἐπὶ τοῦ τεμαχίου Κορίτσα (Φελλίας) κτήματος τῆς Μονῆς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν πενταετῆ τούτου ἐνοικίασιν συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἐπίσης ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν τοῦ οἰκοτόπου ἄνωθι τοῦ χωρίου Καμινιον συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 6ην Ν)βριου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ξηροκαμπίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Συμβολαιογράφου καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ζερμπίτσης 17 8)βριου 1927

Ὁ Ἡγούμενος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ι. Μονῆς Μακρυμάλλης, προκηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκμισθώσεως τοῦ δικαιώματος ἐξαγωγῆς 300 ζυγίων καυσοξύλων, 4 χιλιάδων ὀκάδων πευκοφλοιοῦ, 30 κ. μέτρων οἰκοδομ. ξυλείας ἐξ ἐλάτης καὶ 10 χιλιάδων ὀκαδ ξυλανθράκων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τῇ 6ην Νοεμβρίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 τῆς μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμ)φου Γ. Ἀποστολίδου Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μονῇ Μακρυμάλλης τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱερᾶς Μονῆς Κατερινοῦς διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐφετινοῦ ἠρτημένου ἐλαιοκάρπου ἐκ τῶν ἐλαιοδένδρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κατερινοῦς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην καὶ 16ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἐν Γαβαλοῦ Μαχρυνείας, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Συμβολαιογράφου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερ. Μονῆς. Οἱ ὅροι εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Κατερινοῦς τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1927

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκθέτει εἰς Πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως πενταετοῦς τὰ ἐν τῇ θέσει Πίνᾳ Ἠβαρίκου καὶ Χρυσοβίτσης Ἀγρολειβάδια καὶ ἐν γένει κτήματα τῆς Μονῆς Προυσοῦ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσηται τῇ 4 Δεκεμβρίου. ἐ. ἔ. ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ κ. Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Τριχωνίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ὡς καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ὑποχρεώσεως ἐν τῷ Γραφείῳ Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Τριχωνίας, ὡς καὶ τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Μονῇ Προυσοῦ τῇ 15 Ὀκτωβρίου

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἐν Ἀγρινίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ κατὰ τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως ἑπταετοῦς τοῦ ἐν Ντουγρὶ τῆς περιφερείας Σιμπονίκου οἰκήματος τῆς Μονῆς μετὰ τῆς περιοχῆς του, ἐνώπιον τοῦ κ. Οἰκονομικοῦ ἐφόρου Τριχωνίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς περὶ ὥραν 10ην ἕως 12ης τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δέον νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν κτηματεγγύησιν κλπ. κατὰ τοὺς ὅρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἄλλως δὲν θὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν.